

דור שכן דוד בא

פרק כ"א

הזמרים – עושים מעשה זמרי ומבקשים שכר כפנחס

עד כאן כתבנו על רעת הסיגנון של ה"רוק החסידי" והמקורות השפלים של המוסיקה הזאת. עוד יש לדעת שכשם שמחקים את המוסיקה הזולה של הגוים באמריקה לעשות שירים זולים ופראים, כמו כן הזמרים החרדים לוקחים לדוגמתם את אלילי הזמר של הגוים ומחקים אותם בכל דבר, בין בצורת השירה, בין בדרך שמבטאים את המילים, וגם בתנועות הגוף ובדרך שרוקדים בשעה שמזמרים את השירים שלהם. וכדאי לנו לראות איך התקשורת החילונית ושל הגוים מסתכלת על אותם זמרים חרדים בהופעות שלהם (מובא בעיתון "המודיע", כ"ב כסלו תשנ"ב): "כמו מייקל ג'קסון, זורק את המיקרופון מיד אל יד, אור כתום מאיר פניו והקהל משתולל..." כך לבושתנו הגיב איש תקשורת גרמני, פיטר דאנציק למראה זמר "חרדי" מתפתל על הבמה – "אני רוצה להראות לעמי, שהיהודים עם הזקנים והפיאות אינם היהודים המגעילים שציירו הנאצים בשואה..." "אֶלֶבִּיס פֶּרְסֵלִי של החרדים שנתן הופעה די אירוויזיונית, סלואו ודיסקו, בידיש ובאנגלית" – תיארה זמר "חרדי" אחר העיתונאית ע.ר. "רוד סטיוארט לא היה עושה זאת טוב יותר, הוא מפעיל את כל הטכניקות המקובלות, מימיקה בפנים, תנועות ידיים דרמטיות, הקהל מביט בו מחושמל" – כתב א.ל. עיתונאי ידוע לשימצה על אותו זמר – "העם החרדי בא לראות את אליל הזמר החסידי". אוי לאותה בושה.

"זה רוק – רוק חרדי!"

וב"יתד נאמן" כתבו בחשוון תשנ"ד: עיתון ישראלי שלח בזמן האחרון את כתבו הקבוע לענייני מוסיקה לאחד הקונצרטים של "מוסיקה חסידית" והוא הרגיש כמו בבית שם:

"ההתלהבות בה מלמלו את השם של אליל הזמר כמעט השכיחה ממני את העובדה שמדובר בבחורי ישיבה". ובשעה ש"כוכב החרדי" היה עומד לצאת על הבמה: "נראה החלום קרוב להתגשם. הקהל כולו עמד על רגליו כמצפה לביאת המשיח, עובדה שלא מצאה חן בעיני המנחה. תחנוניו בפני הקהל לחזור ולשבת זכו להצלחה מסוימת רק בקרב החלק הגברי, הנשים כולן נותרו לעמוד.

"ואז הוא עלה לבמה, מייקל ג'קסון החרדי. בחסות החשיכה נראה הקהל שעל הדשא ככל קהל בהופעת רוק, שואג ומוחה כפיים. מסכי וידאו העבירו את דמותו של הזמר נוטל את המיקרופון לידי. גם הוא ביקש לשבת, וגם הוא נכשל. שורה של מאבטחים חסונים נפרשה סביב הבמה כשרשרת אנושית, ומהומות מקומיות פרצו. חלקו האחורי של הקהל החל לזרוק בקבוקי פלסטיק על החלק הקדמי בנסיון להושיבו. רק כשהחל הזמר לשיר נרגע מעט הקהל והצטרף אליו כמקהלה גדולה. אין ספק, הקהל בהחלט התמצא בכל כללי ההתנהגות המקובלים בהופעות, כולל המנהג המסורתי של הדלקת המצית בשירים השקטים.

"התרגשות בולטת אחזה במיוחד בעזרת הנשים. בשורות הקדמיות נשלפו טייפים כדי להקליט את האליל בהופעה, ולמרות שהאמרגן החרים מספר קלטות בלתי חוקיות, איש לא נרתע וההקלטה נמשכה. קצין משטרה שעמד לצידו מילמל: "הייתי כאן בהופעה של אביב גפן, של 'משינה', וזה היה כלום לעומת מה שהולך כאן עכשיו". גם להקת הליווי, המורכבת ברובה מחילוניים (שלא לומר שיינקינאים) המנגנים כאן כחלטורה, נראתה מתאימה לעניין."

העיתונאי גם ראיין כמה בחורים בתוך הקהל. הוא שאל אותם להגדיר איזה סוג מוסיקה היו שרים שם, אחד השיב "זה רוק – רוק חרדי – ההבדל הוא רק במילים".

עוד אחד גילה את תסביך הנחיתות לגבי התרבות החילונית שנמצאת מתחת לתופעה הזאת: "היה לו להיט שהצליח גם אצל החילונים, 'משיח'. זה הביא לנו הרבה סיפוק, שהעולם החילוני יודע להעריך לפעמים את העולם החרדי". (ש. פריד ב"יתד נאמן" עם הוספות מהמאמר המקורי שנדפס בעיתון ידיעות אחרונות).

“נהיה ככל החילונים בית ישראל!”

בלילה לפני אותה הופעה, במוצ"ש חוה"מ סוכות, י"ח תשרי תשנ"ד דיבר הגאון הרב שלמה ברעוודה שליט"א את הדברים האלה בבני ברק: בעוונותינו הרבים בדורינו זה הגענו לשפל כזה שבמקום שכפי זכרוננו לפני ארבעים שנה עוד היו קיימים גדולים בישראל שלמים בידעת התורה, בפסק הלכה, בעצה נכונה לכל יחיד ויחיד, ובענייני הכלל, וביראת שמים, ובהתרחקות מכל הפוליטיקה המסריחה רח"ל. היום כמעט, – כמעט, שלא נשארו כאלה, כמעט שאין אל מי לפנות לעצה ישרה, טהורה ונכונה – כמעט. אז כמובן במצב כזה בני אדם מסתובבים בעולם [אני מדבר ביהדות החרדית, לא על החילונים] כמעט בלי רועה, בלי מנהיג, איש הישר בעיניו נוטה לעשות. [ישר בעיניו – איי ואבוי!!!] במצב כזה השטן רח"ל מאד מתחזק לטמא כל הקדוש אצלנו, להחשיך כל אור אצלנו, לקלקל כל ישרות שיש בדינו. וזה כמה שנים תופעה חדשה בקרב עמינו בני ישראל, שרוצים להפוך את שמחות יו"ט, שכמובן יהודים שרים ביו"ט, אבל באים בני אדם להפוך את הזמרה הזאת לחיקוי החילונים.

החילונים בזמן האחרון, ידוע לכם, מביאים זמרים שחצנים, מגוולים מכל פינות העולם החשוך, ועושים כל מיני קונצרטים ובאים המוני הנוער הבהמי, וכל עבירה חמורה שאפשר לעבור עליה בלילה אחד עוברים עליה, כולם ברבים, בליווי זמרה, וזה ידוע. אז השטן אומר: למה כתוב רק “נהיה ככל הגוים בית ישראל”? צריכים פסוק חדש – “נהיה ככל החילונים בית ישראל!” אז גם אצלנו מביאים זמרים, רק הזמרים האלה עוד לא הורידו את הזקנים שהדביקו על פניהם בפורים, אז נראים כחרדים לכל דבר. הקלקול היוצא מזה, יודע כל אחד בתוך תוך ליבו. אזי לא צריך להסביר שום דבר. רק באתי בתוך הקדמה לחזק את המחזזקים.

אין לי שום פחד מבעלי הזקנים האלה, יש להם רמקול, גם יש לי רמקול. האמת אתי. השקר איתם. השקר מלפף אותם! השקר יוריד אותם לבאר שחת, ולא יעלו משם לעולם ועד! במקום המן הרשע, הם כמו בימינו לטמא את השבת ואת הימים הטובים שיש לנו – ממש מטמאים אותנו! וכל העבירות היוצאות מהפעולות שלהם, שמביאים המונים יחד, זכרים ונקבות. אחד פעם התפאר שהוא החליט בקונצרט הבא לעשות מחיצה – בקונצרט הבא – שמע מינה שהיה עושה קונצרטים לתערוכת ממש! זה מעין חטא העגל – התפרעות עם זקן של פורים. ולוקחים יו"ט של סוכות, זמן שמחתנו, והופכים אותו לאבל בשמים. צריך להתרחק מדברים כאלה בלי שום יוצא מן הכלל, כי להבחין בין הזמר הזה ובין הזמר ההוא, זה שהגיע כבר שיש שתי שערות על פניו, וזה שעדיין לא הגיע, והשלישי והרביעי, להבחין מי הוא מסית ומדיח מאה אחוז ומי רק מדיח תשעים אחוז או שמונים אחוז, צריך להיות כהן הבקי במראות נגעים ממש להבחין ביניהם. ואין אתנו כעת אדם כזה.

מי שיתרחק, מי שירחיק את כל בני ביתו וילמד לבניו ולבנותיו להתפאר בזה שאין אנחנו מתקרבים לטומאה הזאת, ולהסתכל על אלה שמתקרבים לדברים כאלה, שהם כמו מסכנים מאד, עמי הארץ שאינם יודעים להבחין בין ימינם לשמאלם, בין קידוש השם לבין חילול השם, בין שמחת יו"ט ובין אבל יום טוב רח"ל – צריכים ככה להסתכל עליהם – מסכנים מאד! אבל ליכא עניותא כעניותא דאורייתא אומר הזוהר הקדוש. אין עני אלא בדעת. למה? כי כל עני גשמי בעולם, אפשר להקל על מצבו – נותנים לו כמה שקלים, נותנים לו מזון, נותנים לו קורת גג. עני זה כבר יש לו את כל צרכיו, אבל עני בתורה, עני בדעת – הוא מסכן – מדברים אתו: “אל תלך לטמאים האלה!” מה זה טמאים? – אדם עם זקן, זמר עם זמירות של יו"ט. יש לו קול כזה יפה ודומה לעגל הזהב כשהוא היה שר. מה יכול להיות יותר קדוש מזה? ככה צריכים להסתכל עליהם, וצריכים להתפלל שהקב"ה ישמור ויציל את כולנו מלהתערב בדברים כאלה. הבא לטמא פותחין לו, חשבנו לפני שנה שכבר התפטרנו מהמצורעים והזבים האלה. הם עוד חוזרים עוד בימים קדושים כאלה כמה ימים אחר יוה"כ, המבין יבין. השומע ישמע, וכל השומע מתברך מן השמים. ע"כ לשון הרב ברעוודה שליט"א.

דור שבן דוד בא

מחטיאי הרבים

מכל מה שכתבנו בספר הזה ברור שאלילי הזמר "החסידיים" גורמים הרבה רע לציבור החרדי ובפרט לדור הצעיר, ואין ספק שאפשר לתלות חלק גדול של ירידת הדור הזה ביראת שמים ובהתנהגות בכלל מפני ההשפעה של השירים הטמאים שלהם. וכמעט אין בית שלא שומעים לשירים שלהם – "כי כולם עושים ככה", "ומה עוד יש לשמוע?", "ומי אומר שזה אסור?" וכו' וכו'. ובאמת יש מצוה גדולה למי שהיכולת בידו להקליט ולהפיץ שירים כשרים בין חדשים או ישנים ולהקפיד שינגנו אותם בכלים מכובדים ובסיגנון כשר – וגם באיכות גבוהה, להתמודד עם הזמרים הפסולים האלה, כי בודאי יש הרבה הורים שרוצים שהילדים שלהם ישמעו שירים טובים וכשרים כדי שלא יצטרכו להביא את השירים הפסולים של המנוולים האלה לתוך הבית. ואם יעשו כן בודאי זה ישפיע על החסידים המזוייפים האלה גם "לחזור בתשובה" קצת, וגם הם יוציאו דיסקים חדשים של שירים יותר כשרים בליווי כשר בדיעבד. ויש לשאול מה לעשות במקרה כזה אם הזמרים האלה יוציאו שירים כשרים, האם כדאי לקנות אותם ולהביא אותם לתוך הבית?

קודם כל יש לדעת שמי שהוא מחטיא את הרבים אין מקבלים אותו בתשובה, וכבר פסקו גדולי הדור שזמרים אלה שמופיעים בערבי שירה ומכשילים מאות אנשים לבא לשם נגד דעת תורה של כל הרבנים הם מחטיאי הרבים. וע' ברמב"ם הלכות תשובה פ"ג, הלכה ו': ואלו הן שאין להן חלק לעוה"ב אלא נכרתים ואובדין ונידונים על גודל רשעם וחטאתם לעולם ולעולמי עולמים: המינים, והאפיקורסים, והכופרים בתורה, והכופרים בתחיית המתים, ובביאת הגואל, המשומדים ומחטיאי הרבים וכו'. ובפרק ד', הלכה א' אומר שהמחטיא את הרבים אין הקב"ה מספיק בידו לעשות תשובה לפי גודל חטאו – נמצא שהזמרים האלה שהחטיאו את הרבים בלי ספק נשארים ברשעתם, ובפרט שכל התשובה שלהם אינה אמיתית אלא רק כדי למנוע הפסד בפרנסתם.

"ושם רשעים ירקב"

כבר נשאלה לפני הרבה שנים שאלה "בדבר ניגונים שעשה אדם כשר שאחר זמן נתקלקל וסני שומעניה אם יש לנגנם על חתונות". ומצאתי בשו"ת "באר משה" להגאון הרב משה שטרן זצ"ל (חלק ו' קונטרס עלקטריק סימן ע"ד) שמשיב בזה הלשון: הדבר פשוט וברור שח"ו ליתן שם ושארית לרשעים בבית ישראל, וצא טמא קרא לו שלא יטמא אחרים ולא יגרום למלאות מזוהמתו אוזן קשבת להסירו אח"כ מלשמוע תורה וגם תפילתו תועבה. כמו ס"ת שכתבו מין ישרף, ואסור ללמוד מרשע אפילו דברי תורה, כמו כן אסור לשמוע שום זמר מאדם רשע... ואיך יעלה על הדעת לקנות ממעשיהם ולהביאם לבית ישראל, וח"ו לשמוע קול דבריו, קולות נשברים, קולות ותנועות מפה מחלל ה' במעשיו ובדיבורו, אפילו השאלה היא מכאיב לב. ומצוה לקיים בהם "ושם רשעים ירקב" ולא ח"ו לפארם ולרוממם להביא מעשיהם לבית ישראל ולשבחם מה נעים זמירותיו, הוא חילול השם, וגם המוכרן ומפרסמם צריך בדיקה אחריהם, וימחו מבית ישראל ולא יזכרו ולא יפקדו. ועניינינו חמור מס"ת, דס"ת שכתבו איש טרם שנעשה אפיקורוס כשר הוא, משא"כ עתה לשמוע קולם שמפארים ומשבחים אותם אחר שנתפרקו אסור בכל ענין, וזה פשוט וברור. עכ"ל. והגאון הרב מנשה קליין שליט"א בשו"ת "משנה הלכות" חלק ו' ס' ק"ח כותב אותם דברים על השאלה הזו.

אבל ה"אגרות משה" באבה"ע חלק א' ס' צ"ו, אינו אוסר לשמוע את השירים של קרליבך ודוחה את כל הראיות של ה"באר משה" שאע"פ שהאדם התקלקל, אין איסור לשמוע לשירים שלו, וזה לשונו: "ובעצם מסופקני אף בהניגונים שעשה אחר שסני שומעניה **אם הם ניגונים כשרים שאין בהם קלות שראויין לנגנם** אם יש לזה ענין הנחת שם למעשה רשעים, דמסתבר דרק בעניני קדושה ככתיבת ס"ת שהוא חשיבות הנחת שמם בדבר קדושה, הוא אסור להרמב"ם, אבל בעניני חול אין בזה שום חשיבות במה שיהיה שמם עליהם ואין לאסור... וא"כ גם הניגונים הם עניני חול דאין להם שום קדושה, ולכן אף שעשו לנגן בניגונים אלו דברי קדושה, אפשר אין להחשיב שהוא הנחת שם להרשע בדברי קדושה, כיוון שבעצם הניגונים שחידש אין בהם קדושה. וא"כ אף ניגונים אלו שעשה אחר שסני שומעניה נמי יותר נוטה שאין לאסור לנגן בהם, אך באלו יש לבני תורה ובע"נ להחמיר כיון שיש גם טעם לאסור אף שהוא טעם קלוש. עכ"ל.

דור שבן דוד בא

היוצא מכל זה – שכל הצדיקים שתמיד החמירו על עצמם להרחיק את השירים של קרליבך, כ"ש שצריכים לזרוק את כל הקלטות של הזמרים "החסידים" המודרניים – כי כמעט כל השירים שלהם יש בהם קלות שאין ראויים לנגנם, והם ניגונים פסולים המושפעים מהסיגנון הטמא של הגרועים שבגוים. ואפילו אם אותם זמרים יוציאו קלטות של שירים כשרים בלבד, קשה מאד להתיר לקנות אותם – כי הילדים לא יכולים להבחין בין טהור לטמא – ואם יהיו נגררים אחרי כמה שירים כשרים שלהם, ימשיכו לשמוע לשאר שירים שלהם, אם לא בבית, במקום אחר, בחשבם שזה זמר כשר. אלא ברור שחייבים להחרים את הרשעים האלה, כי הם כבר עשו חורבן גדול לקלקל את דור הצעיר ולמלאות את אולמי החתונות ובתים חרדים עם השירים הטמאים שלהם עד שהרבה חושבים שאין דבר רע בסיגנון הפרוץ שלהם. [ואיני נמנע מלקרוא לזמרים החצופים האלה בשם *דשעים* כי כך אמרו חז"ל בגמרא תענית דף ז: שכל אדם שיש לו עזות פנים מותר לקרותו רשע ומותר לשנאותו, ע"ש]. ובאמת אם היו רוצים לעשות תשובה כמו שצריך, היו חייבים לסלק מכל החנויות את כל השירים הפסולים שעשו ולקנות בחזרה את כל אלה שכבר מכרו. וזה שייך גם לזמרים "אברכים" שיאמרו שעשו בשוגג ורוצים לחזור בתשובה באמת – עדיין צריכים לתקן את כל הנזק שכבר עשו. [ואפילו אם יתקנו את מעשיהם להפסיק לשיר בהופעות או לעשות שירי עגבים, עדיין נשאר עליהם שם מחטיאי הרבים, ומי יודע כמה נפשות התקלקלו כבר מהשפעת השירים הטמאים שעשו הזמרים האלה בעבר, ומפני זה אמרו חז"ל שמי שהחטיא את הרבים אין מספיקים בידו לעשות תשובה שלא יהיה הוא בגן עדן ותלמידיו בגיהנום].

מסייע עוברי עבירה

עוד סיבה למה אין לקנות אפילו שירים כשרים של הזמרים הפסולים האלה – כי כבר כתבנו בפרק ב' שלפי הגמרא סנהדרין ק"א. "עשאוני כמין זמר" שאסור להשתמש בפסוקים וברכות לעשות שירים כדי ליהנות מהם ובוודאי כוונתם של הזמרים האלה, וכל העוסקים עמהם אינה כדי לתת שבח להקב"ה אלא רק להרוויח כסף – ואם עיקר הכוונה אינה לשם שמים (אפילו אם טוענים שגם מתכוונים לתת שבח והודיה להקב"ה) הכל הולך אחרי העיקר כמבואר במ"ב סימן ל"ח, ס"ק כ"ד, ובבה"ל שם שהכל תלוי בעיקר כוונתו ע"ש. לכן אסור להם לשיר ולהקליט את השירים שלהם, וממילא מי שקונה הקלטות של זמרים כאלה, הוא בכלל מסייע עוברי עבירה (וע' אג"מ יו"ד ח"ב ס' קמ"ב).

עוד צריכים להיזהר מאד מהזמרים האלה שהיו בחזקת פסולים ורוצים לחזור בתשובה – כי מי יכול לסמוך עליהם שישירו מכאן ולהבא שירים שיהיו כשרים לגמרי בלי שום השפעה רעה של הטומאה שהם רגילים להכניס בכל שיר? הרי בנפשם הוא, ואינם מרגישים את הרע שמכניסים בתוך השירים. לכן אפילו אם ירצו לעשות שירים נקיים, עדיין קשה להאמין שיעשו שירים טהורים בלי להכניס את הסיגנון של היצר הרע, ובפרט שיש הרבה צעירים שמעוניינים בזה, אלא במקום לעשות שירים שהם תשעים ושמונים אחוז טמאים יעשו אחרים שהם רק עשרים ושלושים אחוז פסולים, אבל אין טומאה בטלה ברוב, ולכן שומר נפשו ירחק מכל השירים של האלילים, אפילו אלה שהם יותר כשרים.

היוצא מכל זה, שצריכים להתרחק מאד מכל הזמרים והמעבדים שהם בכלל מחטיאי הרבים, ואפילו מאלה שחזרו מדרכם הרעה והפסיקו לעשות הופעות אסורות ונראים היום כאברכים, כי עדיין מכניסים טומאה בין רב בין מעט בתוך השירים ועיבודים שעושים, ואפילו אם לפעמים יעשו איזה שיר כשר, קשה להאמין שיהיה כשר לגמרי בלי שום תנועות של הפקרות וקלות ראש שהתרגלו לעשות, כי בנפשם הוא.

דור שכן דוד בא

פרק כ"ב

"אל תפנו אל האלילים!"

בפרק הזה נעסוק בנושא חמור מאד, וזה ההשפעה הגדולה שמשפיעים הזמרים "החסידים" על הדור הצעיר. מנהיגי המוסיקה "החסידית" באמריקה ראו איך שהצליחו אלילי הזמר המושחתים של הגוים לכבוש את הצעירים תחת ידם, וע"י זה הרוויחו מיליונים, והם אמרו "ואעשה כן גם אני". הם למדו מהגוים שהסוד להצלחה הוא בדרך שמציגים את הזמרים לפני הציבור. הסוד הוא שלא להיות בכלל צנועים, אלא צריכים לפרסם את הזמר כאילו הוא אחד מגדולי הדור רח"ל, ובזמן שמצליחים להגדיל את מעמד הזמר בעיניהם, אז לא חשוב אם השירים שלו הם לא יפים, או אפילו אם אין לו קול יפה, הטיפשים יקנו את הכל – כי זה האליל שלהם – ועושים אותו לעבודה זרה ממש!

עם כל השקר והזיוף שיש במוסיקה "החסידית" המודרנית, מוצאים דבר אחד שהוא אמת, וזה השם שמכנים לזמריהם – "אלילי הזמר". השם הזה מתאים להם לפי שני הפירושים של המילה "אליל" – שעושים מהם עבודה זרה, וגם ע"פ דברי רש"י ז"ל בפ' קדושים שמפרש אליל מלשון אל – כלא הוא חשוב, כלומר באמת הוא לא שוה כלום, וכן הדבר בכמעט כל הזמרים החרדים. ויש להוכיח את זה ממה שלא מצליחים הזמרים האלה למכור את השירים שלהם לציבור החילוני או לגוים. החזנים הגדולים מצאו הרבה קונים אצל החילונים ואפילו אצל הגוים, כי באמת יש להם משהו עם ערך במדרגה של המוסיקה של אומות העולם, אבל הזמרים האלה, אע"פ שעושים שירים באותו סיגנון של החילונים, זה לא מעניין אותם כיון שהרמה של השירים, העיבודים, וגם קולות הזמרים הם ברמה נמוכה.

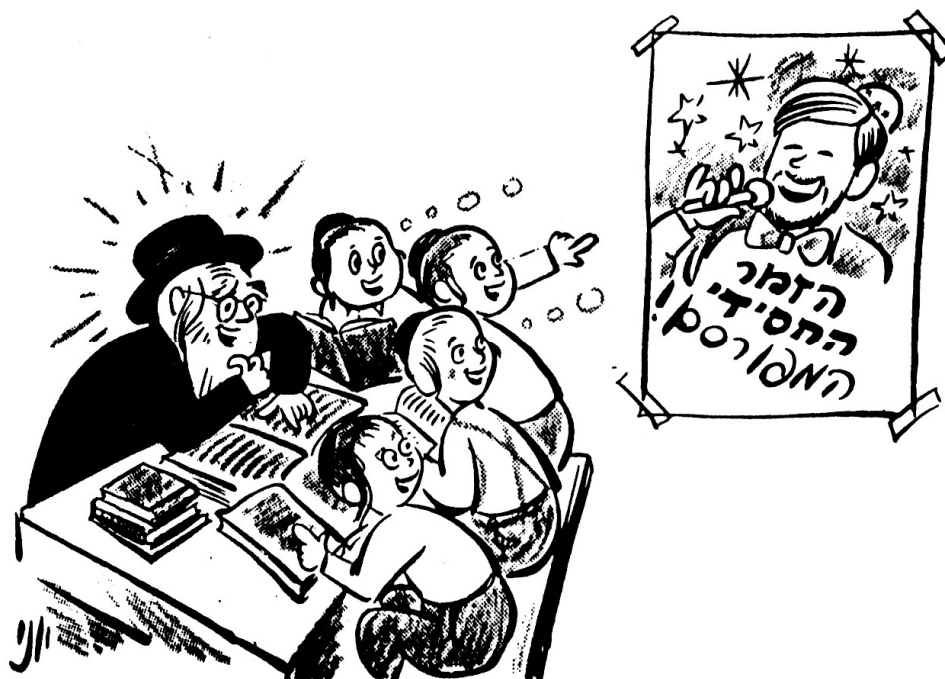
אבל יש לשאול איך הם מצליחים לעשות את עצמם כל כך חשובים בעיני החרדים? הכל בא ע"י כח הפרסום. בזמן שמפרסמים את שמם בכל מקום באותיות גדולות, עם תמונות יפות ובפרסום מתוחכם, מצליחים לשכנע את רוב הציבור שהם באמת אנשים חשובים – אפילו קודם ששומעים לשירים שלהם. ודבר ידוע הוא שכל להיט שעושים, לא מייחסים את השיר למי שחיבר אותו, אלא לאותו זמר ששר את השיר. וזה מורה שבעיני הקהל, הזמר הרבה יותר חשוב מהשירים עצמם.

"בניך ובנותיך נתונים לעם אחר"

וראו לרעת מה קורה כשיוצא אליל זמר ברחוב. ב"שירו לו", המגזין של המוסיקה "החסידית", ניסן תשס"ב מספרים על מעשה שהיה כזה: "בעודי עומד תקוע בפקק, קלטה עיני החדה את אחד הזמרים הידועים עומד בחנות פיצוחים, קונה שקית גרעינים קלויים. בעודי בוהה בתופעה, החלה נהירה המונית לכיוון החנות הקטנה. אנשים נשים וטף עזבו הכל ובאו לחזות בפלא הנדיר. הוא קונה פיצוחים!"

"הזמר, שבינתיים כבר סיים את קנייתו, פנה בצעד מזורז אל המדרכה, כשמשני צדדיו מלווים אותו בחורים כמו חתן שיוצא מחופתו. פמליית הכבוד צעדה בהערצה שקטה, כשהנועזים שמקרב המעריצים ניגשו לזמר ואחד מהם אף טפח על שכמו בחברמניות לבבית – "אני אבי" – הבהיר חגיגת – "הייתי בהופעה שלך בסוכות. זוכר? לא?! השנים האחרים הזדהו כ-"יוסי. גם אני הייתי בהופעה" ו-"שלמה. אחי למד פעם עם גיסך". הזמר המופתע חיך במבוכה ולחץ את הידים המושטות. כמובן שהחברה לא הסתפקו בזה בלבד ונעמדו לשוחח איתו על הדיסק האחרון שלו."

הדבר ידוע שכל ילד חילוני יש לו את אלילי הזמר שלו, וגם אלילי הספורט, וכוכבי הסרטים, והם המחנכים שלהם. כל ההתנהגות שלהם, צורת הדיבור, התספורת, הבגדים שלובשים, וגם השקפותיהם כולם נקבעים ע"י "המחנכים" האלה. נכון שהזמרים החרדים אינם במדרגה של הגוים המושחתים האלה, אבל ברור שהם גם לא ראויים להיות דוגמה לילדים שלנו בשום דבר. אבל באמת הם נחשבים בעיני הרבה צעירים להיות במדרגה של גדולי הדור רח"ל, או אפילו יותר מזה. וכל זה תוצאה של שטיפת המוח שעשו מנהיגי המוסיקה "החסידית" הטמאה בדור הצעיר לקיים את הקללה הכתובה בתורה "בניך ובנותיך נתונים לעם אחר".

"המחנכים" של הדור הצעיר

ואפילו מי שמקפיד שכל השירים הטמאים לא יכנסו לתוך ביתו, לא יכול לשמור את ילדיו לגמרי מזה, כי החברים בכיתה מלמדים אותם את כל השירים החדשים, וממילא משכנעים אותם שהזמרים האלה הם אנשים חשובים. וראוי לדעת עד היכן מגיעה השפעת הזמרים החרדים, וכמה הם יכולים לקלקל את ההשקפות של הדור הבא, לא רק ע"י המוסיקה הטמאה שלהם, אלא גם ע"י ההתנהגות שלהם. וצריכים ההורים לדעת שהסכנה לא באה מאלה שתוכם כבד, כי כולם יודעים שאינם יהודים שלנו, אבל חייבים להיזהר מהזמרים שנראים כאברכים – ולפעמים הם באמת לומדים בכולל, והרבה יהודים תמימים לא חוששים שאפשר לבני תורה לקלקל את בניהם. יש לדעת שכל יהודי שעושה את עצמו לזמר "חסיד" מתחבר עם הרבה אנשים שהם רחוקים מאד מעולם התורה. יש מהם שלמדו ופרשו, ויש שלא למדו כלל. גם אי אפשר להם שלא לעבוד ביחד עם חילונים וגוים באולפני הקלטה ובהופעות, וקשה מאד לשמור את עצמם מלהיות מושפעים מהם, ובפרט שהחילונים האלה מלמדים אותם איך להציג את השירים ואיך לשיר ולרקוד באופן מקצועי כמו שעושים הזמרים שלהם כדי לעשות רושם יותר גדול על הציבור. ומה שהם לא מורידים את המראה החיצוני שלהם, זה מפני שמנהלי הרוק החסידי רוצים להציג אותם בצורת אברכים כדי לרמות את החרדים התמימים לחשוב שהם באמת בני תורה ויקנו את השירים שלהם.

וכדי שיבינו הקוראים את הדבר הזה היטב, וגם כדי לפרסם את החנפים מפני חילול השם, אני רוצה להביא מעשה חמור שראיתי בעצמי בחודש אב תשס"ב, כשהגיעו שני אברכים מלייקווד באמריקה, האליל החדש "שוואקי" והשותף ומפיק שלו יוחי בריסקמן, להגדיל את מעמד האליל האברך בעיני הקהל ע"י עשיית כמה "ערבי שירה" בארץ הקודש. ההופעות היו בפתח תקוה, לקהל מעורב, בבניי האומה בירושלים, בלי תערובת, ובסדום באיזה בית מלון בים המלח, לקהל חרדי מעורב, [נופש למהדרין?].

קיבלתי הזמנה מעסקן ציבורי חשוב ללוות אותו להופעה הראשונה של האליל בפתח תקוה כדי להגיש לשני האברכים האלה מכתב מהבד"ץ של העדה החרדית לדרוש מהם לבטל את ההופעה בירושלים. הגענו בסוף ההופעה לשמוע את האליל שר את השיר "רחם" בפעם האחרונה, ואמרתי לחבר שלי לשים לב לצורת השירה שלו. כאן שמענו אותו שר בחוצפה כמו חילוני, כי לא היו בקהל הזה בני תורה שרצו לשמוע שירים של רגש, אלא רק משולי המחנה של ציבור הדתי והחרדי שרוצים

דוד שבן דוד בא

לשמוע מוסיקת "רוק" אמיתי כמו שעושים החילונים. אחרי שנגמר ההופעה, הלכנו להגיש את המכתב מהבד"ץ ומצאנו שהאליל כבר נסע, לכן בקשנו מהשותף שלו, בריסקמן לקבל את המכתב והוא סירב לקבל אותו והלכנו.

זו היא ההשפעה של בקשת הכסף והכבוד, וההתחברות עם האנשים המלוכלכים ביותר שמנהיגים את העסק הגדול שקוראים "מוסיקה חסידית". שני אברכים שלומדים בכולל התחצפו נגד הבד"ץ בירושלים, ונגד הרב נסים קרליץ שליט"א וגם נגד ראש הישיבה שלהם, הרב מלכיאל קוטלר שליט"א שהתקשר באותו יום לבקש מהם לבטל את ההופעות שלהם ולא לעשות חילול השם. ויש לשאול – איך הם חשבו שכדאי להם לעשות ערבי שירה נגד דעת תורה של כל גדולי ישראל? האם הם כל כך טפשים לחשוב שלא יעשו מחאה נגדם ויפרסמו ברבים את הפשע הגדול שעשו – ואז יתכן שיפסידו כסף במקום להרוויח מזה? [וכך עשו להם הפגנה בבנייני האומה והדביקו מודעות רחוב גדולות בבני ברק ובירושלים במחאה לחילול השם שעשו]. ולמה לא די להם לפרסם את אליל הזמר והדיסק שלו בעיתונים וברחוב?

"לא צריכים לשמוע לרבנים!"

מנהלי המוסיקה החסידית יודעים את התשובה לשאלות האלה. הם העומדים מאחרי כל ערבי השירה האסורים, והם יודעים שעצם הדבר הזה מעלה את השם של הזמר ומכניס יותר כסף – כי המרידה הזאת מורה על גדולתו – שאינו צריך לפחד מהרבנים או מאף אחד. ומזה יוצא חורבן גדול לתוך ציבור החרדי, כי הילדים שלנו יבאו לחשוב ח"ו, שהאברך הזה ששר את השיר שכולם רוצים לשמוע, הוא יותר חשוב מהרבנים, והוא לא צריך לשמוע להם. זהו הלימוד שמלמדים הזמרים את הדור הצעיר בזמן שמתחצפים להופיע בערבי שירה – **שלא צריכים לשמוע לרבנים!**

מה צריכים הורים לעשות במקרה כזה? הם חייבים לעשות מעשה לעיני הילדים כדי לבטל את העבודה זרה של הזמרים וללמד אותם שאין כבוד אלא תורה, ורק גדול בתורה נחשב לאדם גדול, ומי שמבזה אותם הוא רשע. וראוי לחפש לילדים דברים כשרים לשמוע ולא להכניס את הדיסקים של האלילים לתוך הבית, וגם ראוי להקפיד שלא לשיר את השירים שלהם, אפילו אם הם יפים וכשרים. רק מי שמתחזק נגד הע"ז הזה יכול להציל את אנשי ביתו מהשפעתם. וכבר כתבנו שמי שרוצה להינצל מכל הבעיות האלה צריך לשמור את הילדים מקטנותם שלא להתחיל עם המוסיקה "החסידית" המזוייפת, כדי שלא ירצו להיות נמשכים אחרי האלילים. וכן הזהירו חז"ל בתורת כהנים על הפסוק "אל תפנו אל האלילים", (מובא ברש"י ויקרא י"ט, ד') **"תחילתן אלילים, ואם אתה פונה אחריהם, סופך עושה אותם אלוהות."**

"ותראו את שקוציהם ואת גלוליהם"

שמעתי בשם הרב שלום שברון זצ"ל ששמע מהגאון הרב אליהו לופיאן זצ"ל פירוש על הפסוק "ותראו את שקוציהם ואת גלוליהם עץ ואבן כסף וזהב אשר עמהם" (דברים כ"ט, ט"ז), שבתחילה כשרואים את העבודה זרה של הגוים, נראה הדבר כמו שהוא באמת – דבר משוקץ ומתועב, כמו שמפרש רש"י: מאוסים כשקצים, ומוסרחים ומאוסים כגלל. אבל אחרי שמתרגלים לראות אותם, אינם מאוסים עוד בעיניהם, אלא נחשבים כמו עצים ואבנים – לא דבר חשוב אבל גם לא בזוי. ואחרי כן, אם ימשיכו לקבל אותם כמציאות, בסוף ילמדו להחשיב אותם כמו כסף וזהב. כן הדבר באלילי הזמר והשירים הטמאים שלהם. מי שלא שמע מימיו שירים בזויים כאלה לא יכול לסבול לשמוע אותם, אבל כשרואים איך שרוב הציבור מתלהב מהם, ומתרגלים לשמוע אותם תמיד, אז בסוף גם הוא יחשוב שהם דברים חשובים.

צריכים לזכור שאנחנו נמצאים בדור שבן דוד בא, שנערים ילבינו פני זקנים וחוצפה יסגא. בדור אחר היו מחרימים ומנדים זמרים חצופים כאלה, והיו זורקים את כל השירים של אפיקורסים כאלה מן הבית, אבל היום החוצפה שלהם היא הסוד של הצלחתם. והשטן רוקד בשמחה גדולה כשרואה איך הוא הצליח לכבוש את הציבור החרדי ע"י השירים הטמאים והזמרים החצופים שלו. **זהו הכח של אלילי הזמר. פורקי עול עם שירים של פריקת עול שמחנכים את הדור הצעיר להיות כמוהם – פורקי עול....**

דור שבן דוד בא

עלינו לדעת שהזמרים האלה וכל העוסקים עמהם הם לא אנשים שלנו, וצריכים ההורים והמחנכים ללמד את הבנים והבנות שהזמרים האלה הם פושעי ישראל בלבוש חרדי. הם מבזים דברי תורה, מחללים שם שמים, ומורדים נגד דעת תורה. ואיך מותר לשמוע לשירים שלהם? כך כתב מרן בעל הקהלות יעקב זצ"ל במחאה נגד ערבי שירה בזמנו: "מכיון שכלנו חייבים בכבוד השי"ת ובמשמרת תורה"ק הנני גם אני עני וכואב מצטרף לקריאת הרבנים הגאונים שליט"א הביד"צ דפ"ק זכרון מאיר להתרחק מן הכיעור ומן הדומה לו בכל מה דכתוב ומפורש לעיל שהוא מושב לצים וסרסור עבירה, ועל כיו"ב נאמר הוי מושכי העון בחבלי השוא. יעקב ישראל קניבסקי."